

Aj Banská Bystrica v onlajn priestore

Pred pár rokmi Filepra isto netušil, že jeho herňa zachráni kvalifikačné turnaje Slovenského spolku SCRABBLE.

A priznám sa, že ani ja som netušila, že ich odohráme v online priestore tak veľa... a ktovie koľko ich ešte bude...

Vďaka, File !

V sobotu zasadlo k obrazovkám 47 scrabblistov, z toho traja online nováčikovia. Katarínu Ištvánovú a Petra Baráka sme spoznali aj na živých turnajoch, Tomáš Rodr bol na podujatí SSS prvý raz a treba povedať, že bratov Čechov reprezentoval solídne. Ako kedysi Zbyněk Burda či Martin Sobala alebo Ben Chládek.

V siedmich zápasoch nenašla premožiteľa Erika Tomková, druhý bol Miroslav Štrba, ktorý vyhral aj v doplnkovej súťaži a z bronzu za zaiste tešil Michal Ivan.

V online Bingostar víťaznú pozíciu udržiava Jaroslav Vernarský, podrobnejšie informácie nájdete na webe.

Dnes som stručná, pretože netradične som požiadala o zhodnotenie turnaja Tomáša Rodra, a že to urobil s chuťou, a dôkladne - presvedčte sa sami 😊

Eva Zahradníková

Online kvalifikační turnaj ve slovenském scrabblu – herna.net 16. 1. 2021

Jsa jen něco přes sedmatřicet let mlád, přišel jsem v dětství se slovenštinou do styku pouze pasivně po dobu deseti let – díky médiím zato pravidelně, což stačilo, aby ve mně jemně zakořenila... pravidelné setkávání s našimi východními bratry v době studií mi ji pěkně oživilo, čemuž jsem napomohl pravidelným poslechem skvělých slovenských zpěvaček.

Zhruba před deseti lety jsem tudíž kromě vrcholového hraní českého a anglického scrabblu (v rámci republiky) s radostí zaflirtoval ještě se slovenskou verzí. Na rozdíl od české verze mě nadšení pro ni brzy opustilo, podobně jako pro anglickou, v níž spíše než znalost jazyka hrála roli paměť a memorování výrazů, jež v životě nepoužijete (ještě jsem v ní ale stačil dvakrát reprezentovat ČR na mistrovství světa) – byla to příliš velká výzva... myslel jsem, že tímto má slovenská scrabblová etapa končí a že její jediný účel byl ten, že se mi podařilo přes slovenskou scrabblovou kamarádku sehnat empétrojky Zuzany Smatanovej, jež jinde tehdy nebyly k mání...

O to větší překvapení pro mě bylo objevit ve schránce na Herně vzkaz, zda se nechci zúčastnit online kvalifikačního turnaje. Že prý několik hráčů chybí (dali si za cíl dosáhnout padesáti). Proč píšou zrovna mně – že by si na mě po těch osmi nebo kolika letech vzpomněli? Inu, proč ne, hecuju se, bude sranda a bude to skvělé oživení mezi neustálým hraním české verze...

Plánoval jsem původně trochu nastudovat tří- a čtyřpísmenné slovenské výrazy, leč vida, kolik jich je, od tohoto smělého plánu upustím a ponechám to osudu. Vzpomínám, kterak jsem byl cca před osmi roky pozván do Kroměříže na přátelský turnaj ve slovenském scrabblu a odjížděl odtamtud s jednou výhrou navýsost spokojen, že jsem si zahrál... třeba to bude podobně.

Noc před turnajem mi příliš do karet nehraje: slibuju si, jak se pořádně vyspím, přesto však zkysnu v rámci last-minute tréninku slovenského scrabblu na Herně do jedné do rána. Soupeřku rozesměju poznámkou, že mi v závěru partie zbyly na odpis „ty vaše zdobený hrůzy“. Nemusím vysvětlovat, že tím mám na mysli Ä, Ô a Í – ano, tyto tři přišly sborem nakonec, kdy se už jaksi blbě udávají... notabene když člověk zažil Československo jen do svých deseti let věku, na studiích bydlel se Slováky pouhý jeden semestr, pak zajel na Slovensko třikrát na dovolenou a to je celý. I přestože jsem lingvista od přirození, marně lovím. Schválně – v čem udáváš Ä? Opět, spät, päť(desät, -sto), mäso, väz(eň, -enie), smäd(ný) (obě tato slova platí, světe, div se, i v českém scrabblu!), (z-, po)mät, mäta, najmä, svätý (tyhle dvě jsem poprvé viděl ještě jako prcek ve slovenském vydání Včelky Máji), pamät, pamätať... no a tím moje znalosti slov obsahující tuhle „hrůzu“ asi končí. Ale co – nechme to koňovi...

Procitnu kupodivu chvíli před osmou sám, takže když krátce poté zahřmí z mobilu v předsíni líbezný chraplák Bonnie Tyler a její live verze starého hitu It's a Heartache, jímž si před šesti lety zcela získala mé srdce a přiměla mě zjezdit šest jejích koncertů ve čtyřech státech, než vypukla ta slavná koronakrize, už jde jen o příjemné „doprobuzení“. Rychle studenou sprchu, slupnout pár pořádně načesnekovaných topinek, uvařit silnýho turka a jde se na věc. Modří vědí, že topinky zapíjím zásadně pivem. Dnes jsem si ho k nim nedal – až tak je to vážné!

Při hře je naštěstí povolen slovník – jinak bych do toho snad ani nešel, to by bylo bez šance. Usoudím, že nejlepší bude turnaj odehrát na stolním PC a slovník otevřít na vedlejším stole na laptopu – stejně do něj nebude příliš času koukat...

První kolo a hned zostra: Ivan Michal alias large, rating 1846. No, já mám rating v podstatě podobný, že... ale v český verzi! Menší detail...

To jsem ještě nevěděl, že tenhle borec skončí bronzový. Tušit to předem by příliš motivující nebylo...

Po druhém tahu vedu o dva body a u soupeře následuje výměna. Že by můj velký comeback...? Málem se poplácám po zádech, když vtom... flák ho! MAKOVÉ(H)O za 110 přes dva dvojnásobky. Tomu říkám ironie – já, milovník máku, a dostanu takhle mákem přes držku. No, a je po hře, můžu se jít klouzat. To už nedoženu, jak by řekl mistr republiky v českém scrabblu z roku 1998 a předseda našeho východočeského scrabble klubu Parnas (jejž reprezentuju v lize družstev) Zbyněk Burda, jenž sám jezdíval našim východním bratrům na turnaje zatápět.

Ovšem vy, kteří mě znáte, víte, že jen tak něco nevzdávám – když už prohrát, tak se ctí. Ihned kontruju sedmdesátibodovým bingem (N)EBODALI. Za což si od soupeře vysloužím další držkovou – AXÓNOV na dvojnásobek se ztrojnásobeným, a tedy celkově zšestinásobeným, X: tumáš – 86. No nenakrklo by vás to – on si klidně zaboduje slovem, jež byste vymysleli taky... Odpovím alespoň kombem PAF+FA na trojku za 42. Soupeř však zanedlouho prodlouží AXÓNOV na AXÓNOVÝ a SÝTU na trojku za 67 a jsem na lopatkách. Aspoň mě hřeje, že jsem neprohrál ani o sto – 534:453.

Díky svému rychlému stylu hraní mám alespoň čas vydechnout – celých pětadvacet minut. Tuhle jsem na web České asociace psal do diskuze, že se mi nelíbí, jak se poslední dobou ty turnaje časově ženou, abychom dřív skončili (kvůli hráčům, kteří spěchají na vlak – paradoxně nezřídka bývám jedním z nich), na úkor přestávek, a že to pak odnáší můj výkon – ještě se mi vytlemili, že já, jeden z nejrychlejších hráčů, žádám přestávky, když mívám partii hotovou za 15–20 minut a polovinu kola mám pro sebe... no nic. Chvíli jen tak bloumám po bytě,

poslouchám muziku a snažím se na nic nemyslet, když vtom hodiny nemilosrdně ukáží za sedm minut deset. Jdu se raději nachystat.

Nickem druhého hráče, amather, se nenechám zmást. Jeho rating totiž skoro dosahuje 1800 a často jej vídám mezi vítězi uložených partií. Otevřu slovem KÝVAŤ za 46 a málem se za něj sám pochválím, jak jsem to vykoulal a jak jsem se nenechal strhnout prvotním zbrklým nápadem fláknout tam něco za 20.

Z dřímání na vavřínech mě ovšem hned vytrhne soupeř, který vrací úder šestatřicítkou, pak přidá tahy za 47 a 39, a sotva to taktak doženu, udělám botu sám, když mu hloupě nahraju slovem PĹŽ nad zdvojenou hodnotu slova v domnění, že při skloňování se „dlžeň“ ztrácí. Neztrácí. Mrsk ho, šedesát dva a už se vezu. „Amather“ přidá česko-slovenské bingo STOVKO(U) za 71, jež tak nějak vyrovnám dvěma třicítkami a prohraju jen o sedmdesát šest – 378 – 454. Aby toho nebylo málo, protihráč mě dorazí poznámkou „Ešte že si si to prehrál sám, ja som dnes unavený“. No nezabili byste ho? Ale má pravdu, chlapec...

Rating třetího soupeře v pořadí mě naplní optimismem: kolem dvanácti set, tak se snaž. Katarína Ištvánová alias katy01 mě dokonce nechá držet chvíli krok. Ovšem než dostanu k těm pěkným písmenům a žolíků Ä... ale přece nebudu baba a nevyměním ho.

Jako kdybych nevěděl (a ve svém článku o scrabblových strategiích na stránkách České asociace scrabble to sám neradil), že když vám do pěkné kombinace písmen přijde nevhodně vysoce bodované písmeno – cituji sám sebe – „... je dobré se ho zbavit hned – v extrémním případě i výměnou.“

Ať už je to vyjukaností z nového či chuť hrát si zrovna na hrdinu, to posraný Ä držím celých osm tahů a pak... no hádejte – ano, teprve pak se konečně uráčím ho vyměnit, páč naznám, že mi nic jinýho nezbejvá.

Načež přijde kombinace, v níž by určitě rodilý Slovák našel bingo, ovšem já ne, tož zahraju trapný BOL za sedm. Alespoň toho využiju v dalším tahu, kdy ho vyskloňuju – BOLE – a přidám EX na dvojitý dvojnásobek za 50. Pozorovatel ze strany protihráčky by si určitě myslel, že jsem taktizoval. Netaktizoval. Byla to čirá haluz, štěstí, jež zrovna sedlo na vola. Poté, co se v dalším tahu zbavím celkem pěkně L za dvacet, přijde další zásobník, v němž by se určitě dalo najít bingo. Jdu však raději na jistotu – stačí mi 35. Automat je na mě „hodnej“ a hodí mi další tučný písmeno – Ú za sedm, to však raději udám za 20, než abych čekal na zázrak. Katy, vidouc, že můj další tah je opět tzv. „zbavovačka“, tentokrát Ž za 21, mi hledí zhatit místo na bingo, které – no co asi – samozřejmě hned poté spolehlivě přijde, teď, když už není kam s ním. Prohraju 424 – 379 a soupeřka, jejíž rating je o více než 1000 nižší než můj, zřejmě jde bouchout šampáňo.

Na živém turnaji bych po takové prohře obvykle hleděl zmizet na WC a zabušit si tam do zdi. Naštěstí přichází více než hodinová pauza na oběd, takže dostávám příležitost se nejen uklidnit a najíst, ale i odpočinout si, dát si v klidu pivo a moučník s kafem (v pořadí už bůhvíkolikátým) a načerpat tak nový elán.

Evidentně to pomohlo: proti dalšímu hráči, Marku Petříkovi s přezdívkou megabit, mi v zásobníku přistane žolík hned v úvodu a po otevření slovem TAXI dostanu ACDENO?.

Po 25 letech českého scrabblu instinkt velí zaměřit se na koncovku -ace... ne, to ve slovenštině nefunguje. Veškeré cizí pojmy končící u nás na -ace oni zakončují na -ácia...

Jen co si to uvědomím, už to vidím: DO(C)ENIAC přes I od TAXI. Slovenština tvoří přechodníky daleko jednodušeji než čeština, takže ačkoliv „doceníc“ by bylo v češtině chybné (správně doceniv pro mužský rod, docenivši pro ženský a střední a docenivše pro množné číslo), o gramatické správnosti objeveného binga prakticky nepochybují.

Tvar je skutečně dobře a mně padá kámen ze srdce. Ovšem ne na dlouho – v rámci úporné snahy udržet si náskok nahraju na trojnásobek slovem VAŇ. Dodnes si to nedokážu vysvětlit: ověřoval jsem předem ve slovníku, zda ve slovenštině stejně jako u nás platí SVAŇ i OVAŇ, a později zmíněný tvar jsem viděl červenou barvou... maje S připravené v zásobníku, těšil jsem se, jak jsem si fikaně nahrál. Jenže soupeř zahraje OVAŇ, které se kupodivu ukáže jako platné, a současně na onu trojku HOLO. Čtyřicet sedm a náskok je v...

Naštěstí ho znovu získám dvěma třicítkami, s dlouhým Ř si poradím pomocí druhého žolíku (KŘm), úspěšně udávím Ô ve slově LÔN a soupeř odepíše sedmibodové É. První výhra! 402 – 370. Na mé poděkování za hru reaguje rychlým kliknutím na „ahoj“ a mizí. Chápu. Jak už jsem říkal, já prohrát naživo s takovým čajíčkem, urychleně vysmahnu z turnajové místnosti na WC a zabuším si tam do zdi. Třeba to má podobně.

Povzbuzen první výhrou, vrhnu se proti pátému rivalovi, Ľudovítu Dioszegimu alias lajci, s vervou. SÁGOU za 32, v dalším tahu využiju jeho nahrávku BOČIL, rozšířím ji na BOČILO a vyžeru ztrojenou hodnotu slova OPERU: 44 (pokud by mezi čtenáři byl Čech, je třeba vypíchnout, že G je ve slovenské verzi za osm bodů a Á za čtyři) a po výměně ještě slova KAHAN za 27. Sotva se se zbavím Ř ve slově TRĽL, přijde Ä a k němu smršť dalších samohlásek. Co s tím? No opět vyměnit, pochopitelně.

Konečně pěkný zásobník. Někdo by se možná divil, proč z něj hraju pouhá PERKA za 14 bodů, ale to zase chystám nástrahu – jak už asi tušíte, pod éčkem je zdvojená hodnota písmene, já mám X a vzhledem k tomu, že toto prémiové pole zleva sousedí ještě s jedním éčkem, bude to tučný. Pokud to ovšem soupeř neprokoukne, nahrávka je to dost okatá, co si budem povídat, že jo...

Neprokouk. Čtyřicet čtyři! Soupeř sice o čtyři tahy později dotáhne slovem VÄZ za 35, to už mám ale „vyčištěný“ zásobník a chystám bingo.

V šestadvacátém tahu se ušklíbnu: bingo bych sice měl, ale české. Není to ostatně v tomto turnaji poprvé. V takových okamžicích si vždycky vzpomenu na Bretta Smitherhama, jak nám radil coby komentátor finále mistrovství světa ve scrabblu: „Nemůžete-li zahrát bingo, zahrajte tah za co nejvíce bodů.“

Přesně to udělám – v pravém dolním rohu čeká ztrojená hodnota slova přesně na mě. BÝVA za 45. Nyní již automat zřejmě usoudil, že si to bingo zasloužím, a pošle mi AMNOTY?. Využiju své vlastní cca deset tahů staré nahrávky a za vzniku slov ONO (z původního NO) a TAS (z AS) zahraju na dvojku OT(O)MANY. Snad tomu říkají stejně, když už to přišlo odněkud z turečtiny, a nemají tam žádnou čárku navíc.

Je to tam! Osmdesát tři. Otevřu tím sice další ztrojenou hodnotu slova, soupeř toho ale nevyužije, takže vyžeru i tu: MAŽ a MY za 42. To jsem ještě ovšem netušil, že výměnou, kterou provedl a díky níž jsem mohl nyní vyžrat tu trojku, mi poslal zpět do „pytlíku“ dvě „hrůzy“ – dlouhé a měkké L. S tím měkkým si ještě poradím (MOL za 10), ovšem dlouhý bude ještě oříšek. Dostanu nápad: položím RE, čímž si nahraju na KRE a KLÍB. To bude krásný závěr – a nejlepší na tom je, že kdyby soupeř náhodou zavřel a já musel to Í odepsat, už mu to nepomůže, neboť mám (tedy alespoň doufám) dostatečný náskok.

Soupeř skutečně zavře. Na výhru mi to naštěstí vskutku stačí: 392 – 438.

Tak, poslední kafe. Tolik jsem ho vypil naposledy v říjnu na turnaji v Soběsukách. Bůh ví, kdy se na podobné akci zase potkáme – potřebujeme ještě odehrát loňské mistrovství!

Předposlední soupeř: Soňa Jacková alias somi32. Jsem po dvou výhrách a potocích kafe stále „v ráži“ a je to znát: otevřu slovem POROŽ s Ď na dvojnásobku písmene, celkem tedy za 48. Za „odměnu“ dostanu dvě V a tři E, takže výměna bez diskuze. Dva slabší tahy a soupeřka mě mezitím dožene. Právě včas mi však přijde LÉGA za 40 a automat mě nezapomene opět vytrestat smrští samohlásek. Vyžeru

trojku slovem PSOVO za 23, zbavím se O s vokáňom pomocí KÔL za 23 a o dva tahy později mám na ruce čisté česko-slovenské bingo NETAVME. Ovšem není jako obvykle kam dát. Zachovám klid a říkám si, však ona nahraje.

Už Stefan Fatsis ve svém scrabblovém bestselleru Word Freak, jehož česká verze v mém překladu snad brzy spatří světlo světa (i když to je vlastně ve hvězdách, když se o ni původní objednatel Jarek Nohavica přestal zajímat), vypichoval důležitost optimismu ve scrabblu. I nyní se mi vyplatil – zanedlouho koukám jako blázen na na soupeřčin MIX. Nahrnu to tam: MIXE+NETAVME na trojku – 92. Přihodím ještě pár dvacítek a dvouslovné kombo za šestatřicet a vítězím 406 – 379. Zároveň mě hřeje, že jde o výhru v podstatě bez žolíka – jeden měla soupeřka a já ten svůj odepsal.

Poslední kolo. Uff! Mám pomalu dost.

Renata Janovská alias Renka. Ještě naposledy zabojujme, pak půjdu na dlouhou procházku do lesa. Aspoň na dvě hodiny...

Ve třetím tahu dostanu žolíka: AEKMNSĚ?. Přes L na desce položím N(E)KLAMEŠ: sedmdesát osm. Je ovšem třeba mít na paměti, že není radno usínat na vavřínech: vedení o čtyřicet neznamena skoro nic, a obzvlášť ne ve slovenské verzi...

Tři trapné tahy za deset po sobě. Chtělo by to nějakou bombu, říkám si. Mám Č, je příhodně volný trojnásobek písmene nad I. Pouhé ČI za 13 se mi hrát nechce, obzvlášť když je to přímá nahrávka na ztrojenou hodnotu slova. Musím vymyslet slovo alespoň na pět písmen, abych dosáhl na zdvojenou hodnotu slova a to Č se zšestinásobilo. V češtině bych hrál čivám, 3. pád mn. č. podst. jm. ČIVA, nerv. Jenže to holt není česko-slovenské slovo. Ač mám pověst rychlého hráče, tentokrát si, cítě šance na tučný tah, dám na čas.

Mám to! Vzpomínám si, že ve slovenštině je 2. pád mn. č. s prodlouženou samohláskou v koncovce, často dokonce s přehláskou. Zatímco v češtině se naopak krátí (jedna žába > několik žab), ve

slovenštině se prodlužuje nebo přehlasuje (žaba > žiab). Takže by mohlo být několik ČIVÁV, ne? Potíž je ta, že přejatá slova někdy tomuto pravidlu nepodléhají. Snad to nebude ten případ, musím to holt risknout.

Platí! Čtyřicet dva – ten obětovaný žolík za druhé V za to stál. Za odměnu přijdou osmibodáci – F a Ď. Radost z čivav netrvá dlouho – soupeřka se pomstí slovem UNAVÍ za 43 a vzápětí přidá POSÚDIA za 32, čímž otevře trojku, na kterou však nemůžu. Z nouze otevírám další ztrojenou hodnotu slova – třeba tam nepůjde...

Nejde. Jupí! Hned tam mrsknu FÓRU za 82, a jelikož mi nechá i tu druhou, tam pro změnu fláknu slovo ĎASI se zšestinásobeným Ď: 57. Teprve nyní jsem si – téměř – jist výhrou. Ještě vytřískám osmadvacet z písmene G ve slově GES – to mi teprve zajistí vítězství. Radost mi zkazí jen dlouhé L. Ještě chvíli paběrkujeme a zbavujeme se zbylých písmen. K tomu dlouhému L jsem si schválně nechával V a N, ale to ona asi moc dobře ví a nedá mi šanci slovo VLN nikam dát. Ani odpis devíti bodů mi však nezabrání ve vítězství – 413 – 440.

Čtyři výhry ze sedmi – to jsem opravdu nečekal. Mizím ven a dvě hodiny rázuju po lese. Mozek úplně zavařenej... přesto se budu příště zase těšit. Živé turnaje nám to sice nenahradí, ale je to lepší než nic – taková turnajová masturbace. Hlavní výhoda spočívá v tom, že si sedíte v teple domova (ovšem je diskutabilní, zda je to výhoda: znám lidi, kteří se vzhledem k situaci od března nehnuli z domu, a mají toho tudíž plný zuby...) a že si v této podělané době máte vůbec možnost zasoutěžit... shodneme se na tom, že automat rozdává podezřele a že k náhodnému výběru z pytlíku to má daleko. Ale to je snad jediná nevýhoda, tedy kromě toho, že se nevidíte naživo se scrabblovými přáteli...

Díky Ericce Tomkové za pozvání na turnaj a Evě Zahradníkové za ochotu, s níž řešila veškeré mé dotazy!

Tomáš Rodr - quentos